

[Behnke]

Til hr. Kent Kirk vil jeg for det første sige, at det er rigtigt, at Fremskridtspartiets folkepensionsforslag jo koster mange milliarder – ja, det koster netto 7 mia. kr. – men forslaget adskiller sig meget væsentligt fra andre udgiftskrævende forslag, der fremsættes her i Folketinget, ved, at der i de medfølgende bilag er en meget lang liste over besparelsesmuligheder. Vi er altid parate til at anvise besparelser, når vi kommer med udgiftskrævende forslag, hvilket bestemt ikke er tilfældet for så mange andre partier her i Folketinget.

Og så mente hr. Kent Kirk, at i det øjeblik skattetrykket bliver sænket, vil det automatisk betyde, at underskuddet på betalingsbalancen bliver forøget. Det er jo en påstand. Efter vores mening vil der i meget stor udstrækning ske det, at danskerne vil flytte en del af deres forbrug, i det øjeblik de får skattelettelse, altså flytte det fra billige forbrugsvarer til lidt dyrere uden nødvendigvis at belaste betalingsbalancen.

Når vi snakker generelle sænkninger af skattetrykket, kunne det jo f.eks. også være en reduktion af en række af punktafgifterne, så vi kunne få stoppet for den grænsehandel, der jo bl.a. også er med til at forøge vores betalingsbalanceunderskud. Vores indstilling med hensyn til skattetrykket er bestemt ikke kræsen, heller ikke, når Kristeligt Folkeparti nævner formueskatten. Den ser vi også meget gerne på. Vi er meget åbne, når det gælder skattelettelse, og når det gælder offentlige besparelser.

Hr. Kent Kirk fortsatte med at sige, at skattetrykket er steget for at bremse gældsætningen. Jeg vil minde om, at faktisk er både skatterne og gælden, specielt gælden til udlandet, steget i den borgerlige regerings tid. Hvis altså formålet med at forhøje skatterne skulle være, at vi på den måde havde bremset gældsætningen, er det desværre ikke blevet tilfældet.

Og så påstås det, at der nu endelig langt om længe er kommet balance i de offentlige finanser. Lad mig i den forbindelse minde om, at finansministeren har anslået, at 1988 ender med et underskud i størrelsesordenen 4 mia. kr., og regeringens tidligere minister Anders Andersen har anslået, at det ender med 10 mia. kr. i underskud for 1988.

Det er selvfølgelig ikke overraskende, at hr. Jes Lunde ikke ønsker at være med til Fremskridtspartiets dagsorden. SF vil som sædvanlig tage pengene fra de såkaldt rige, men i den

forbindelse glemmer SF, at nok kan man tage mange penge fra de rige, men der er grænser for, hvor mange hår man kan plukke af hovedet på en person. Faktum er jo, at om så vi tog hele overskuddet fra samtlige danske produktionsvirksomheder, ville det samlede overskud række meget kort. Det ville kun være i stand til at betale renterne på vores gæld til udlandet i ganske få dage, og så er vi lige vidt. Det eneste, vi havde fået ud af det, var at ødelægge den danske produktionssektor totalt. Men god fornøjelse til SF i den forbindelse!

Kun via øget produktion, altså ved, at vi får forøget vores samfundskage, bliver der flere penge til de offentlige udgifter, som skal være der, f.eks. sundheds- og socialudgifter og andre, og mulighed for at lave skattelettelse og at tilbagebetale gælden.

I øvrigt er det jo et underligt land, vi lever i. Vi lever i et land med en kæmpegæld, og det, vi bruger mest tid på, er at snakke om kortere arbejdstid, forhøjet løn og mere service, og oven i købet lægger vi en kæmpeskat ovenpå, når folk endelig går ud og arbejder. Det er den omvendte verden, vi lever i. De onde ler og de gode græder.

Til hr. Skrumsager Skau fra Venstre må jeg sige, at jeg er dybt skuffet. Det var et langt, surt opstød om, at det hele er Fremskridtspartiets skyld. Det er Fremskridtspartiets skyld, at vi har det store skattetryk. Det er Fremskridtspartiets skyld, at vi har den store gæld til udlandet. Der er ikke grænser for, hvad der er Fremskridtspartiets skyld – en komplet forkert og latterlig påstand. Faktum er tværtimod, at efter alle de valg, hvor Fremskridtspartiet er gået frem, kan man efterfølgende notere sig, at skatterne midlertidigt er faldet her i landet. Det er noget, som vælgerne burde overveje meget, når de sætter kryds på valgdagen, at hvis man stemmer på Fremskridtspartiet, er der en chance for, at skatterne falder.

Venstre derimod har jo altså medansvar for finanslove mere end 20 år tilbage i historien og har derfor i allerhøjeste grad ansvaret for situationen, som den er i dag.

Hr. Skrumsager Skau påstod, at Fremskridtspartiet taler ud ad vinduet uden noget reelt indhold. Jeg skal i den forbindelse minde om, at vi op igennem 1970'erne jo fra år til år kom med over 1.000 ændringsforslag til finanslovene og i årene 1982–83 oven i købet fremlag-